

om et Telegram, som han havde faaet. Men Hovedsagen heri, som det ærede Medlem vilde benægte sidst, er, at den officielle, den tjenstlige Erklæring fra Byraadet — og selvfølgelig, den er Byraadets Betænkning, det er ikke en Skrivelse fra Borgmesterkontoret — giver den af mig citerede Beretning om Flertallets Stilling til Lærer Jørgensen og hans Kvalifikationer som Overlærer. Nu sagde det ærede Medlem: Nej, det er kun Borgmesteren, som udtaler sin Anskuelse. Dertil siger jeg: nej, det er ganske galt, ganske urigtigt. Den Udtalelse fra Flertallet, som jeg jo flere Gange har haft Lejlighed til overfor det ærede Medlem at oplæse, begynder saaledes: „At Lærer A. Jørgensen ikke er medtagen af Flertallet, skyldes ikke nogen Tvivl om“ osv. Men saa vil det ærede Medlem se — og jeg har jo lånt det ærede Medlem alle Papirerne, der er ikke noget, som det ærede Medlem ikke har haft Lejlighed til at studere igennem — at hvad Flertallet mener om Jørgensen, ender saa med: „Til denne Anskuelse kan jeg for mit Vedkommende slutte mig.“ Det er altsaa Borgmesteren. Men er det dog ikke derved gjort ganske tydeligt og absolut uigendriveligt, at det første er Flertallets — det er de ti Medlemmers — Udtalelse, disses Mening om Hr. Jørgensen, hvortil saa Borgmesteren føjer: „Til denne Anskuelse kan jeg for mit Vedkommende slutte mig.“ Nu sagde det ærede Medlem forleden, at det kender Flertallet slet ikke til. Jeg siger, at det er aldeles ligegyldigt, her er den tjenstlige Erklæring, og det er en privat Sag mellem Byraadets Medlemmer og Borgmesteren, om Borgmesteren har haft Bemyndigelse til at udstede denne Erklæring, til at afgive denne Betænkning.

Det ærede Medlem staar op her i Salen og siger, at han ved fra flere af Flertallet, at de ikke have givet Bemyndigelse dertil, og udtaler, at nu har han et Telegram i Lommen, hvoraf det fremgaar, at de ikke have givet nogen Bemyndigelse. Men saa længe den officielle Erklæring og Betænkning over de om Embedet indsendte Ansøgninger ikke ere officielt tilbagekaldte fra Aalborg Borgmesterkontor, saa længe er det den, vi have at rette os efter, og det er den, jeg har rettet mig efter ved Besættelsen af Embedet. Og efter denne Erklæring nærer den Halvdel af Byraadet, som ikke har stemt paa Jørgensen, ikke nogen Tvivl om, at han jo egnede sig til at være Overlærer ved det kommunale Skolevæsen i Aalborg. Det er

en officiel, tjenstlig Erklæring, og da jeg besatte dette Embede, forelaa derfor for mig fra den ene Side af Raadet Anbefaling af Jørgensen, fra den anden Side Erklæring om, at man ikke nærede Tvivl om, at han egnede sig til et Overlærerembede. Saa kan det ærede Medlem nok saa meget sige, at efter det ærede Medlems Mening og efter en Del af Byraadets Mening var en anden af Ansøgerne endnu mere egnet til Embedet; det kan være en Smagssag; for det ærede Medlem gjaldt det først og fremmest om at komme mig til Livs. Saa har det ærede Medlem hørt noget om, at der var nogle, som ikke vare fornøjede med denne Embedsbesættelse, og det er der jo altid saa af en og saa af en anden Grund, og straks har det ærede Medlem taget fat derpaa her i Salen, før han kendte Sagen. Nu er det ærede Medlem efterhaanden blevet ret vendt saaledes, at der nu af det himmelraabende kun er tilbage den ene Ting, at det ærede Medlem for sit Vedkommende mener, at Lærer Rosen, tror jeg; det er, han hedder, hellere skulde have været Overlærer i Stedet for den af mig ansatte. Men det er jo en ganske privat Mening, hvis Drøftelse slet ikke hører hjemme her i Salen.

N. C. Christensen: Det ærede Medlem for Københavns Amt Iste Valgkreds (Ellinger) har fremsat nogle Anker i Anledning af, at Overlærer Jørgensen var bleven Overlærer ved Betalingsskolen i Stedet for ved en af Friskolerne, og anførte i denne Forbindelse, at han som Overlærer ved Betalingsskolen havde Udsigt til muligvis at kunne blive Inspektør ved hele Skolevæsenet. Men dette er ikke noget, som er en Følge af, at han er ansat som Overlærer ved Betalingsskolen. Naar man har forlangt, at han skulde overtage Inspektørpladsen, var det, fordi man vilde arbejde paa at faa hele Skolevæsenet omordnet, og da de to Lærere, som vare forud for ham, vare ældre, som man ikke ansaa for egnede til at overtage Inspektørposten, ønskede man, at den, som skulde ansættes, skulde være en Mand, som kunde bruges som Inspektør. Altsaa det har ikke noget med det at gøre, at han er bleven ansat ved Betalingsskolen. Hvad angaar Borgmesterens Skrivelse, mener jeg, at Borgmesteren var fuldt ud berettiget til at skrive, som han gjorde, idet det er faktisk, at der fra de højstbeskattedes Repræsentanter i Byraadet forelaa et Tilbud til os om, at de vilde være med til